

Місто жита й миру.
Картинки буття

Житомира

Сергій ДУБРОВІН

Траса Київ–Житомир для українських водіїв може здатися справжнім автобаном. Справді, протягом усього маршруту нове асфальтове покриття поки що, як дзеркало, без єдиної ковбані. Вражає і кількість пересувних постів ДАІ на узбіччі. Тільки протягом 15 кілометрів подорожі від Києва їх було аж сім. Практично через кожні півтора–два кілометри стояв співробітник Державтоінспекції у світловідбивному жилеті з пристроєм для вимірювання швидкості руху. Спочатку це викликало усмішку, мовляв, «даїшники» наввипередки заробляють гонорар. Але, не проїхавши й половини шляху, розумієш, навіщо потрібна така кількість працівників Державтоінспекції на сучасній дорозі.

24

Незважаючи на ранній час, дорога й узбіччя вже стали свідками трьох аварій. А перевернута набік багатотонна фура взагалі наштовхувала на думку про те, що ти перебуваєш на ралі спортивних автомобілів, де зруйнована й перекинута машина – не диво. Здобувши нормальну трасу, водії в прямому сенсі цього слова з'їхали з котушок, натискаючи на газ. А про гальмову педаль, вочевидь, згадувати на такій шаленій швидкості буває пізно та й марно.

Про недбалість, а точніше – варварське ставлення людей до праці «братів по розуму» нагадують ушент розтрошені звуко- і світлопоглинальні щити на деяких ділянках уздовж дороги. Працівники автодору подбали про комфорт жителів будинків, розташованих поблизу траси: зменшили некомфортний вплив жвавої дороги, звівши ці споруди. Але чомусь «придорожникам» це не сподобалося. Мабуть, звикли до постійного світла від фар та гуркотіння автомобілів і тепер не можуть спокійно спати. От і дбай після цього про людей, витрачай на них державні кошти!..

...Нарешті з'явилися міська смуга Житомира й абияк залатані дороги. Знайома картина для багатьох міст України.

Транспорт є, грошей бракує

На перший погляд, із громадським транспортом у Житомирі все гаразд. На зупинках, як і в багатьох українських містах, картина однакова: «чхають» старенькі тролейбуси, скреготять такого самого віку трамваї та «підрізають» один одного у вічній битві за пасажирів водії маршруток і також, до речі, як і в багатьох містах, не видають квитків за проїзд.

Утім, як з'ясувалося, фінансово-економічне становище комунального підприємства «Житомирське трам-

вайно-транспортне управління» набагато гірше, ніж аналогічних структур в інших областях країни. Зокрема, йдеться про отримання підприємством субвенції з держбюджету.

З цього приводу головний бухгалтер трамвайно-транспортного управління Раїса Бовсунівська каже, що не хоче когось із керівництва міста звинувачувати чи, навпаки, хвалити. Вона звикла вірити цифрам. А цифри такі.

За останні три роки підприємством до бюджетів усіх рівнів сплачено 54,4 млн. гривень. Водночас із державного бюджету отримано 46,1 млн. гривень субвенцій, що на 8,3 млн. менше від сплачених податків. Різке зменшення субвенцій і неповне відшкодування з місцевого бюджету пільг на проїзд студентів і учнів змусили підприємство, згідно з рішеннями сесії міської ради, взяти

банківський кредит у 13,6 млн. гривень для виплати заробітної плати, сплати податків і відрахувань до Пенсійного фонду. Протягом двох років управлінням сплачено відсотки за користування кредитом у сумі 5,2 млн. гривень. Але цього могло б не бути, якби попередня місцева влада вчасно відшкодувала різницю за встановленими пільгами в сумі близько 9 млн. гривень.

Якщо врахувати попередні борги й нараховану пеню за невчасну сплату

внесків до Пенсійного фонду в сумі 4,9 млн. гривень, житомирські транспортники повинні сплачувати протягом наступних п'яти років 109,2 тис. гривень щомісяця.

Найгірше те, що на кінець 2012 року держава знову не виконала своїх зобов'язань перед підприємством і колектив ТТУ опинився в надзвичайно критичному становищі: нині сума недоотриманої субвенції – 2,6 млн. гривень. Не додає оптимізму й 2013 рік: сума передбаченої трамвайно-транспортному підприємству за пільгове перевезення громадян субвенції – аж 15,6 млн. гривень, що на 29% менше від призначеної торік компенсації.

Незрозуміло, як підприємство має за таких умов працювати. І якщо техніка, котру з метою економії коштів ремонтують у власних ремонтних майстернях, виготовляють та реставрують запчастини, відновлюють рухомий склад, іще якось возить житомирян, то працівники ТТУ довгострокової фінансової кризи власного бюджету витри-

мувати не в змозі. Заборгованість у заробітній платі нині становить 5,6 млн. гривень. Хоча за 2013 рік і виплачено 13,3 млн. гривень, останню зарплатню водії отримали за травень. Щоб привернути увагу місцевої влади, вони вже припиняли роботу транспорту в 2009 році. Намагалися страйкувати й цього року, напередодні Дня незалежності, але міський голова Володимир Дебой і голова облдержадміністрації Сергій Рижук ситуацію із заборгованістю вирішили, хоча й в останній момент перед святом.

А загалом, за словами Раїси Бовсунівської, завдяки голові Житомирської облдержадміністрації за останні три роки з обласного бюджету підприємством отримано 9 млн. гривень фінансової підтримки, закуплено трамваї, а також додатково отримано субвенцію у 6,3 млн. гривень із державного бюджету.

Сподіваємося, що й житомиряни зрештою отримають кращий транспорт і заборговану зарплатню.

Якщо в країні немає води...

Пам'ятаєте знамениту фразу кербуда з комедійної кінострічки Леоніда Гайдая «Діамантова рука»? «Якщо не купуватимуть лотерейних квитків, відключимо газ!». На жаль, у подібній до цієї ситуації, тільки з водою, не раз опинялися мешканці Житомира. І їм аж ніяк не до жартів.

Річ у тім, що попри вчасну оплату послуг з водопостачання (тариф лише на 65% відповідає рівню собівартості), через заборгованість КП «Житомирводоканал» перед ПАТ «Енергопостачальна компанія Житомиробленерго», нинішнього року городяни декілька днів залишалися без води. Хоча, як повідомив під час засідання виконавчого комітету Житомирської міськради директор «Житомирводоканалу» Валерій Філіпов, підприємство скоротило заборгованість із понад 21 до 18,5 млн. гривень, та ситуація все ще напружена. Втручання міської влади в трипаллий конфлікт між двома відомствами поки що не допомогло розв'язати проблему. Незважаючи на часткове погашення водоканалом заборгованості, підприємство продовжує отримувати від обленерго попередження про можливе обмеження енергопостачання насосних станцій.

Намагаючись захистити порушені права 46 тисяч громадян, прокуратура Житомира внесла подання голові правління ПАТ «Енергопостачальна компанія Житомир-

обленерго» Анатолію Левицькому з вимогою припинити порушення законодавства. Й насамперед грубі порушення вимог низки статей законів України, а саме: «Про електроенергетику», «Про питну воду та питне постачання» й «Про забезпечення санітарного та епідеміологічного благополуччя населення». Крім того, прокуратура нагадала керівникові енергопостачальної компанії про заборону відключення об'єктів питного водопостачання та водовідведення від систем енерго-, газо-, теплопостачання, як об'єктів життєзабезпечення та стратегічного значення. Тож поки що вода з кранів у Житомирі тече.

А от житомирський водоканал, здається, свідомо доводять до банкрутства. Подейкують, що деякі особи вже натякали на зміну власності підприємства з комунальної на концесійну. Кажуть також, що місцева влада намагається зберегти водоканал у комунальній власності. Але коментарів з приводу цього важливого питання, як і низки інших, від міського голови Володимира Дебоя журналісту «Віча» отримати не вдалося. Протягом трьох днів мер Житомира був настільки зайнятий, що не знайшов часу для зустрічі з представником парламентського часопису. Керівник прес-служби міського голови кілька разів переносила зустріч, котра, на жаль, так і не відбулася.

Та скільки того літа?

Наприклад, хотілося поставити меру Житомира запитання, чому на офіційному міському пляжі, що в гідропарку на Корбутівці, другий рік поспіль санепідемстанція не дозволяє купатися. Медики пояснюють: через забруднення водойми кишковою паличкою, що потрапляє у воду через постійні повені та відсутність культури в громадян, які справляють нужду просто під кущі та дерева. Жодних заходів для виправлення стану речей ніхто не вживає. А тим часом охочих зануритися у воду в спекотні дні вистачає. Та скільки того літа, чи не так?!

Скаржаться житомиряни на бездіяльність місцевої влади й з приводу відсутності не тільки в гідропарку, а й по всьому місту біотуалетів. Особливо їх бракує під час свят, коли люди традиційно відпочивають на природі. До речі, про гідропарк. Карусельки, гоїдалки, колесо огляду... Але безпечними тут можна вважати лише декілька атракціонів, а решта – іржавий брухт, щоправда, багатшарово зафарбований. Тому напрошується висновок, що технічний огляд розважальних споруд відбувається формально. Міська ж влада шукає інвесторів, щоб встановити в гідропарку нові атракціони та відкрити прокат велосипедів. І коли це станеться, ніхто не знає.

Утім, тут уболівають – таки за фізичне й моральне здоров'я відпочивальників: повсюди – попереджувальні таблички про небезпеку кліщів, а також заклики не смітити й мат не вживати. Справді, під час прогулянки стежками гідропарку моє око смітників не зафіксувало, а вухо ненормативної лексики не почуло. І це тишить.

Як бачимо, проблем у місті жита й миру вистачає. А чим пишуться житомиряни, пообіцяв розповісти в наступних числах «Віча» голова Житомирської облради Йосип Запаловський.